

den individuelle ret og de kollektive rettigheder, og den sammenhæng er overordentlig vigtig. Derfor er der heller ikke nogen gruppe af ansatte, som gennem fagligt sammenhold har tilkæmpet sig resultater, der skal tvinges til at arbejde sammen med uorganiserede.

Uorganiserede har med deres individuelle frihed og ret selv valgt at være uden for fællesskabet. Derfor skal ingen gruppe af ansatte tvinges til at arbejde sammen med enkeltindivider, der, fordi de ikke er medlem af fagforeningen på det pågældende område, vil virke som løntrykkere på arbejdspladsen. Uorganiserede har selv frit valgt at stå uden for fællesskabet, og dermed har de altså også frit valgt at komme i en situation, hvor det faglige sammenhold frit vælger ikke at ville samarbejde med dem. I Enhedslisten mener vi, at medlemskab af faglige organisationer er en god og nødvendig ting.

Der bliver i forslaget bemærkninger gjort meget rede for, hvad ændringerne betyder i forhold til EU. Vi mener også, det betyder noget. Vi mener nemlig, at medlemskab af EU skærper nødvendigheden af at forbedre de faglige organisationers muligheder for at sikre medlemmernes løn- og arbejdsvilkår, heriblandt muligheden for at indgå aftaler med modparten om organisationsforholdene på arbejdspladsen.

Vi skal heller ikke lægge skjul på, at hvis det rent faktisk kan fungere som en kollektiv ret og frihed og ikke som et diktat, så skal der altså også arbejdes offensivt med udbygningen og udviklingen af demokratiet i de faglige organisationer. Og så vil jeg ikke glemme at sige, at vi altså stemmer mod beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Når nogle har tilkæmpet sig en rettighed, så skal andre, der vil nyde samme rettighed, tvinges til at være medlem af den forening, der har sørget for det. Det var sådan, fru Jette Gottlieb sagde.

Jeg husker tilbage i tiden, da vort partis afdøde folketingsmedlem, hr. Helge Dohrmann, kæmpede kampen for at få lov til at sætte en parabolantenne op på sin ejendom. Det var på det tidspunkt ulovligt at gøre det. Han kæmpede kampen, og han vandt kampen. I dag er det tilladt at sætte parabolantener op.

Betyder det, at alle, der har parabolantenne, skal tvinges til at være medlem af Fremskridtspartiet, for ellers er man jo ikke solidarisk? Så er man jo ikke solidarisk med den, der tilkæmpede sig retten til at sætte parabolantenne op. Det var det, fru Jette Gottlieb sagde.

Når det er SiD, der har tilkæmpet sig retten til et eller andet, så skal man tvinges til at være medlem, når man vil nyde de samme rettigheder. Altså skal alle, der har parabolantenne i Danmark, tvinges til at være medlem af Fremskridtspartiet.

Helge Sander (V):

På Socialdemokratiets kongres i efteråret talte partiets formand, statsminister Poul Nyrup Rasmussen, om, at nu skulle friheden have en central placering hos Socialdemokratiet.

Hvad er der så kommet ud af det siden kongressen i september? Hvis vi skal måle det på det, vi har hørt i dag, så har Socialdemokratiet ikke røkket sig en millimeter fra den holdning, man hidtil har haft med hensyn til frihedsgraderne på arbejdsmarkedet. Ja, man kan sige, at det er gået her akkurat, som det gik med nytårstalen om volden: at der ikke er kommet særlig meget ud af det.

For virkeligheden er jo også netop i de her dage, at blokader og trusler fortsat præger det danske arbejdsmarked. Nyhavn har været nævnt i flere omgange, og det er jo ganske relevant, og jeg synes, det er at simplificere virkeligheden meget, når arbejdsministeren siger, at der har været et par episoder.

Der har været et par store episoder, men jeg er helt overbevist om, at arbejdsministeren lige så vel som vi folketingsmedlemmer, der beskæftiger os med arbejdsmarkedspolitik, daglig modtager eksempler på enkelte medlemmer, som er i en utrolig vanskelig situation på arbejdsmarkedet, fordi de bliver presset på grund af blokader eller de forskellige eksklusivbestemmelser, der fungerer på de enkelte arbejdspladser. Så jeg synes, det er blevet illustreret ganske tydeligt, at Socialdemokratiet her har en rigtig dårlig sag.

Da hr. Brian Mikkelsen over for hr. Ole Vagn Christensen nævnte en aktuel sag fra Holbæk, ja, så blev den fejlet af bordet med, at hr. Ole Vagn Christensen ikke kommenterer løbende sager. Det er dog det fattigste, jeg har hørt i mands minde, for sagen fra Holbæk er jo kun én af mange, der blot er en illustration af den hverdag, som eksisterer på arbejdsmarkedet.

Og dér er der kommet en ny konkret sag, nemlig den efterhånden meget kendte British Rail-sag, og her var bemærkningen, at hr. Ole Vagn Christensen ikke var imponeret af det engelske arbejdsmarkedssystem. Ja, man kan sige, at der spørges i øst og svares i vest.